

Husmænd Laan til en billigere Rente end den, hvortil der normalt kan faas Laan i Landejendomme. De, som skulle have deres Penge af Kreditforeninger eller andre Steder, maa yde en højere Rente. Vi give ogsaa Besidderne af smaa Lodder en Fortrinnsstilling i vor Ejendomsskyldlov, idet vi der give dem Fradrag, og de allermindeste betale slet ingen Ting. Med andre Ord: Lovgivningsmagten forhøjer faktisk ved sin Lovgivning i de senere Aar de smaa Ejendommers Værdi, fordi de lettes for Byrder og faa billigere Laan, og derfor er man i Stand til at faa mere ud af den lille Jordejendom end af den større, som ikke har de samme Begunstigelser. Lovgivningsmagten er altsaa ikke uden Skyld i, at de smaa Ejendomme i nogen Grad maaske forurettes ved den gældende Ejendomsskyldlov. Lovgivningsmagten fremmer selv de højere Priser, som maa betales for dem, og derved udsættes de smaa Ejendomme for at rammes for haardt.

Nu har man erkendt fra alle Sider, ogsaa fra det Partis Side, som jeg tilhører, at selv om det er rigtigt, som paavist, at Staten delvis selv fremhjelper de større Priser for disse Lodder, have de omvendt saa stor Betydning for Samfundet, at man ikke vil være med til at straffe dem eller beskattede dem efter den Værdi, de faktisk have i Handel og Vandel, men at man netop for den Nyttens Skyld, de gøre i Samfundet, vil fradrage ved Beskatningen saa meget, at disse Ejendomme kunne faa en med de større Landejendomme nogenlunde ensartet Beskatning. Det er fra dette Synspunkt og ud fra intet andet, man er gaaet til de Fradrag, der findes i den nugældende Ejendomsskyldlov, ud fra Ønskeligheden af ikke at ramme disse Ejendomme, skønt de have mange Begunstigelser fremfor de større Ejendomme, haardere ved Ejendomsskylden end de større Ejendomme af samme Art. Vejen til at undgaa dette er den, som det ærede Medlem fra Hornslet (N. P. Jensen) og adskillige andre ærede Medlemmer have paapeget, enten at forhøje Fradraget eller maaske indføre et Afdrag til noget højere oppe. Til ethvert Forsøg i den Retning har jeg tilsagt Støtte fra vor Side. At vi derimod ikke have kunnet gaa med til at støtte den højtærede Ministers Forsøg, synes jeg ligger temmelig klart for, og det kan neppe overraske nogen.

Den højtærede Minister har, saa vidt jeg har hørt, kun faaet Medhold fra en

eneste Taler her i Salen, det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen), Løsgængerne fra den radikale Valggruppe have sagt sig fra, de ville ikke være med, Socialdemokraterne ville ikke være med og de 3 Delegationsgrupper heller ikke. Fra ingen anden Side i Salen er der ydet Tilslutning til det Forsøg, som den højtærede Indenrigsminister ønsker at anstille, end fra det snævreste radikale Parti, som vistnok tæller 15 Medlemmer her. Alene af den Grund synes jeg, Ministeriet maa kunne forstaa, at Folk, der, som sagt, ikke have radikale Interesser at varetage, maa gaa imod. Ogsaa paa Grund af en Udtalelse af den højtærede Konseilspræsident i Næstved om, at Ministeriet kun var rent midlertidigt, maa man modsætte sig Lovforslaget. Man aner intet som helst om, hvorlænge den nuværende Tilstand vil være, hvad der vil komme næste Gang, og hvilke nye Ideer der saa skal frem. Hvis det gaar, som den højtærede Konseilspræsident udtalte Haabet om, at det næste Gang bliver en radikal-socialistisk Regering, vide vi, at det Forsøg, her tænkes paa, se vi ikke mere noget til. Det vilde være i høj Grad letsindigt af Tinget og Befolkningen at slutte sig til det Forsøg, som særlig det ærede Medlem fra Lejre (K. J. Møller) har fremsat Tanker om, den rene Henry George-Lære, thi Ministeriets, af Konseilspræsidenten fastslaaede midlertidige Karakter og Uenigheden mellem Ministeriets Tilhængere og Socialdemokraterne give en absolut Sikkerhed for, at hvordan det end gaar i Fremtiden, faa vi ikke det nuværende Forslag at se mere.

Det ærede Medlem fra Lejre holdt i Lørdags en Tale, hvori han udtalte, at han havde meget vanskeligt ved at forstaa, hvad jeg havde sagt nogle Dage i Forvejen. Jeg tror, det er rigtigt, at det ærede Medlem havde Vanskelighed ved at forstaa mig, fordi han gaar til denne Sag med, hvad jeg vil kalde en Tyrketro. Georgeisterne ere grebne af Religionsfanatisme, de begribe intet som helst udover den rene Lære, derfor have de vanskeligt ved at sætte sig ind i den Tankegang, som det store Flertal i denne Sal og ogsaa jeg repræsenterer. Det er vanskeligt at diskutere med saa fanatiske Folk og navnlig vanskeligt, da den højtærede Minister i Modsætning til det ærede Medlem fra Lejre har bedt om, at vi ville undlade at diskutere de mulige Ideer, som den højtærede Minister gaar med. Jeg tror derfor, at naar det ærede Medlem ikke kunde forstaa min Tale i Lørdags, er Fejlen ikke min og for